

Sygn. akt VIII Gz 336/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górską (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Kądziołka

SO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia obowiązanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 22 czerwca 2017 roku, wydane w sprawie X GCo 181/17

postanawia:

I zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 ten sposób, że oddalić wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez zajęcie ruchomości w postaci jachtu pełnomorskiego L. G. (...) z silnikiem M. 6,2 (...) B. (...);

II oddalić zażalenie w pozostałej części.

Agnieszka Kądziołka Agnieszka Górską Anna Górnik

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie udzielił zabezpieczenia roszczeniom uprawnionego o zapłatę kwoty 27.058,44 zł poprzez zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego oraz ruchomości w postaci będącego własnością (...) spółki z o.o. jachtu pełnomorskiego L. G. (...) z silnikiem M. 6,2 (...) B. (...), oddalił wniosek w pozostałym zakresie i wyznaczył uprawnionemu termin dwutygodniowy do wniesienia powództwa.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powódka uprawdopodobniła roszczenie, składając dokumenty świadczące o uznaniu długu jak również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Dwuletnie zaległości w płatności świadczą o tym, że nie są to chwilowe trudności, nadto przedstawiciel obowiązanej przyznał, że jest ona w trudnej sytuacji.

Zażalenie na opisane wyżej postanowienie złożyła obowiązana, zarzucając naruszenie przepisu art. 747 pkt 1 k.p.c. poprzez zajęcie ruchomości w postaci jachtu pełnomorskiego L. G. (...), niebędącego własnością obowiązanej, art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez uznanie, że uprawniona uprawdopodobniła interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, mimo iż z prezentowanego materiału nie wynika, by obowiązana podejmowała jakiegokolwiek działania zmierzające do wyzbycia się majątku z pokrzywdzeniem wierzycieli.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty uprawniona wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia w całości i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazano, że obowiązana zajmuje się zawodowo sprzedażą łodzi dla osób trzecich na zasadzie komisju i na tej podstawie powierzona została jej (...) będąca własnością Fundacji (...) z siedzibą w S.. Skarżąca wskazała nadto, że faktury objęte uznaniem długu zostały jej doręczone dopiero 12 maja 2017 r., na początku sezonu żeglarskiego, kiedy większość z firm z branży żeglarskiej ma zachwianą płynność finansową i zwiększa obroty, które dopiero w szczycie sezonu osiągają pułap pozwalający na regulowanie zobowiązań.

W odpowiedzi na zażalenie uprawniona wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu zarzuciła, że dołączona do zażalenia umowa komisju jest pozorna, zaś faktura nie stanowi dowodu umowy sprzedaży.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji co do uprawdopodobnienia zarówno roszczenia, jak i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie można dać wiary twierdzeniom skarżącego co do dostarczenia mu faktur, ujętych w oświadczeniu o uznaniu długu dopiero w dniu 12 maja 2017 r. Biorąc pod uwagę fakt, że faktury te pochodzą z lat 2014 – 2017 sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego wydaje się być uznanie przez obowiązana należności z tych dokumentów, które przecież wymagają weryfikacji, w dniu ich dostarczenia. Zauważyć przy tym trzeba, iż część faktur dotyczy czynszu najmu, którego wysokość była obowiązanej znana. Nie sposób też przyjąć, by w ciągu 3 lat uprawniona nie wzywała obowiązanej do zapłaty zaległych należności, a tym samym, by temat dokumentów rozliczeniowych nie był uprzednio już poruszany.

Jednocześnie treść korespondencji elektronicznej z dnia 31 maja i 9 czerwca 2017 r. świadczy o tym, iż sytuacja obowiązanej nie pozwalała na uregulowanie zaległości, zaś perspektywy poprawy takiego stanu rzeczy były niepewne. Upływ 5 miesięcy od wskazanej w oświadczeniu o uznaniu długu daty spłaty zaległości przeczy twierdzeniom obowiązanej, jakoby przyczyną braku zapłaty było zbieg tego terminu z początkiem sezonu żeglarskiego.

Trafne jednakże okazały się zarzuty dotyczące sposobu zabezpieczenia, a mianowicie zajęcia ruchomości – jachtu L. G. (...) – którego własność nie przysługuje obowiązanej. Wprawdzie do wniosku, jak i odpowiedzi na zażalenie, dołączono dokumenty, które mogłyby uzasadniać wniosek o tym że właścicielem jest właśnie obowiązana, jednakże skarżący złożył dokumenty, które takim wnioskowi przeczą. Z umowy komisju z dnia 21 września 2016 r. wynika bowiem, że łódź L. G. (...) stanowi własność Fundacji (...) z siedzibą w S., zaś obowiązana jako komisant zobowiązała się do sprzedaży we własnym imieniu tejże łodzi. Ramy postępowania zabezpieczającego i dokumenty złożone przez uprawnioną nie dają podstawy do stwierdzenia, że umowa ta zawarta została dla pozorów. W tej sytuacji wtórne znaczenie mają fakt nabycia tej łodzi przez Fundację od (...) spółki z o.o., co potwierdzać ma faktura VAT (...), jak również okoliczności nabycia prawa własności tej łodzi przez G. of spółkę z o.o. (...) prawa własności łodzi nie wyklucza fakt, iż łódź ta prezentowana jest na stronie obowiązanej oraz producenta bez jednoczesnego wskazania, że sprzedaż ma mieć charakter komisowy, jak również logo obowiązanej umieszczone na tej łodzi. Z umowy komisju wynika bowiem, że obowiązana miała sprzedać łódź we własnym imieniu. Z tych samych względów nie mogły odnieść zamierzonego skutku argumenty odnoszące się do wystawiania przez obowiązana łodzi na targach we własnym imieniu. Podobnie, oferowanie przez obowiązana łodzi do czarteru, jak i inne przejawy władztwa nad rzeczą, nie mogą rzutować na sferę uprawnień właścicielskich.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd odwoławczy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w części dotyczącej zajęcia jachtu L. G. (...) i oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia w tym zakresie uznając, iż w świetle dokumentów dołączonych do zażalenia brak jest podstaw do przyjęcia, iż stanowi on składnik majątku obowiązanej.

W pozostałym zakresie zażalenie oddalono na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Agnieszka Kądziołka Agnieszka Górka Anna Górnik

VIII Gz 336/17 14 listopada 2017 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)